

ỦY BAN TÍN LÝ HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC HOA KỲ VẠCH RA NHỮNG SAI LẦM TRONG SÁCH CỦA CHA PHÊRÔ PHAN ĐÌNH CHO

HOA THỊNH ĐỐN (Ngày 10/12/2007) - Ủy Ban Tín Lý của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ (HĐGMHK) đã công bố những điều làm sáng tỏ một vài bình diện của sách *Being Religious Interreligiously: Asian Perspectives on Interfaith Dialogue*.

Ủy ban nói rằng sách của Cha Phan Đình Cho dùng "một số từ một cách mập mờ" và những từ này "làm cho bản văn bị tối nghĩa." Ủy ban còn thêm rằng: "nếu đọc sách một cách công bình, độc giả sẽ bị nhầm lẫn một cách đáng kể trong sự hiểu biết về tính duy nhất của Đức Kitô."

Ủy ban, thay mặt HĐGMHK về các vấn đề liên quan đến tín lý, đã tóm tắt những quan tâm của Ủy ban trong một công bố: "*Những điều cần được làm sáng tỏ trong sách Being Religious Interreligiously: Asian Perspectives on Interfaith Dialogue.*" Ủy ban đã đưa ra bản công bố này vào ngày 10 tháng 12 và có thể được tìm thấy ở: www.usccb.org/dpp/statementonbeingreligiousinterreligiously.pdf.

Ủy ban nhấn mạnh tầm quan trọng của việc hiểu biết về đa tôn giáo, nhưng nói rằng cách cuốn sách này trình bày một số vấn đề thần học "gây ra những quan ngại trầm trọng." Ủy ban nói rằng công bố này trình bày sơ lược một số điểm mập mờ của cuốn sách" và đưa ra "những lời tái xác nhận của giáo huấn Công Giáo về những điểm được đề ra."

Có một số điểm trong sách làm cho Ủy ban lo ngại, nhưng Ủy ban đã giới hạn các lời phê bình vào ba lãnh vực:

1. Đức Chúa Giêsu Kitô như là Đấng Cứu Độ duy nhất và phổ quát của toàn thể nhân loại.
2. Tầm quan trọng về cứu độ của các tôn giáo ngoài Kitô giáo.
3. Hội Thánh như là công cụ cứu độ duy nhất và phổ quát.

Ủy Ban Tín Lý đã nhận trách nhiệm sau khi Thánh Bộ Tín Lý Đức Tin của Tòa Thánh Vaticanô yêu cầu Ủy ban định giá cuốn sách của Cha Phêrô Phan Đình Cho, một linh mục thuộc giáo phận Dallas, TX, hiện đang giữ ghế Ellacuria của khoa Tư Tưởng Xã Hội Công Giáo thuộc phân khoa Thần Học của Đại Học Georgetown. Trong vòng hai năm, Ủy ban đã yêu cầu Cha Cho làm sáng tỏ những điểm đáng quan tâm.

Về điểm thứ nhất, Ủy ban không chấp nhận cách Cha Cho viết về tính duy nhất của Đức Kitô và việc Cha nói rằng nên bỏ đi các từ nói về Đức Kitô như "duy nhất" "tuyệt đối" và "phổ quát" mà thay thế bằng những từ khác tương xứng hơn về thần học."

Ủy ban nói: "Đức Tin của Hội Thánh luôn luôn tin rằng Chúa Giêsu là Con Thiên Chúa hằng hữu nhập thể làm người. Chính bản chất của sự kết hợp giữa nhân tính và thiên tính xảy ra trong Đức Chúa Giêsu Kitô đã là duy nhất và không thể lập lại được."

"Bởi vì nhân tính và thiên tính kết hợp với nhau trong ngôi vị của Con Thiên Chúa, Người đã đem nhân tính và thiên tính lại với nhau bằng một cách mà không có một nhân vật nào trong lịch sử có thể sánh được."

Về điểm thứ hai là tầm mức quan trọng về cứu độ của các tôn giáo ngoài Kitô giáo, Ủy ban nói rằng sách của Cha Phan đặt vấn đề về sứ vụ truyền bá Tin Mừng của Hội Thánh cho mọi người. Cha viết rằng: "các tôn giáo ngoài Kitô giáo nắm một chức

năng tự trị trong lịch sử cứu độ, khác với chức năng của Kitô giáo.” Và không được hạ các tôn giáo này xuống vai trò chuẩn bị cho Kitô giáo hoặc được hoàn bị hoá bằng Kitô giáo.”

Ủy ban nói rằng “vì toàn thể cuốn sách dựa vào ý tưởng là sự đa tôn giáo chính là một phần của ý định rõ ràng trong chương trình của Thiên Chúa, nó có thể đưa độc giả đến kết luận là Hội Thánh có nhiệm vụ luân lý phải hạn chế việc mời gọi người ta trở về cùng Đức Kitô và trở nên phần tử của Hội Thánh của Người. Theo sách này thì ‘không nên và không được hủy bỏ đa tôn’ bằng cách trở lại Kitô giáo.”

Ủy ban ghi chú rằng: “kêu gọi chấm dứt việc truyền giáo của Kitô giáo là trái với nhiệm vụ của Hội Thánh mà chính Đức Kitô đã ban hành: ‘Vậy các con hãy đi làm cho muôn dân trở thành môn đệ...’”

Ủy ban nói: “Hơn nữa, nếu một người chấp nhận rằng Đức Chúa Giêsu Kitô chính là Đấng mà đức tin Kitô xác quyết là Con Thiên Chúa hằng sống làm người, và nhờ Người mà vũ trụ được tạo thành và nhờ cái chết và sự sống lại của Người mà nhân loại có thể đạt được sự sống đời đời, thì thật là thiếu mạch lạc khi lý luận rằng tốt hơn là đừng nói cho một số người chân lý này.”

Ủy ban cũng nói: “Sứ vụ truyền giáo của Hội Thánh không phải là một sự áp đặt quyền lực nhưng là một cách diễn tả tình yêu.”

Về việc coi Hội Thánh như là một công cụ duy nhất và phổ quát của ơn cứu độ, Ủy ban phê bình cuốn sách vì nói rằng phải dứt khoát bỏ việc Hội Thánh tự nhận là duy nhất và phổ quát vì những sa ngã tính loài người của Hội Thánh về cùng những dính líu với tội lỗi và bất công trong quá khứ.

Ủy ban nhìn nhận rằng các phần tử của Hội Thánh có sa ngã, nhưng nói rằng “sự thánh thiện của Hội Thánh không phải chỉ được định bằng sự thánh thiện (hay tội lỗi) của các phần tử, nhưng bằng sự thánh thiện của Đầu Hội Thánh, là Đức Chúa Giêsu Kitô.”

Ủy ban nói rằng: “bởi vì Hội Thánh là nhiệm tích phổ quát của ơn cứu độ, thì bất cứ hồng ân nào Thiên Chúa ban cho các cá nhân trong bất cứ hoàn cảnh nào, kể cả những người ngoài Kitô giáo, phải được nhìn trong tương quan với Hội Thánh, bởi vì Hội Thánh luôn luôn kết hợp với Đức Chúa Giêsu Kitô, là nguồn mạch mọi ân sủng và sự thánh thiện.”

Ủy ban nói rằng vì các ân sủng được chuyển qua Chúa Giêsu, nên người ta không thể coi Hội Thánh chỉ là một con đường cứu độ “cùng với những con đường khác được thành lập bởi các tôn giáo khác, là những tôn giáo được coi là bổ túc cho Hội Thánh hoặc ngang hàng về thực chất với Hội Thánh.”